

Sygn. akt VI GC 2384/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 08 marca 2017 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa **J. S.**

przeciwko (...) **Spółce Akcyjnej z siedzibą w S.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powódki J. S. kwotę 243 złotych (dwieście czterdzieści trzy złote) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 26 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie oddala powództwo;

III. zasądza od powódki J. S. na rzecz pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. kwotę 534 złotych (pięćset trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2384/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 marca 2015 roku powódka J. S. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. (jako następcy prawnego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S.) kwoty 4 233 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 26 lutego 2014 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powódka wskazała, że w wyniku kolizji drogowej, która miała miejsce w dniu 30 grudnia 2013 roku uszkodzeniu uległ pojazd mechaniczny marki S. model I. o numerze rejestracyjnym (...) należący do L. Ł.. Poszkodowana zleciła naprawę uszkodzonego pojazdu w dniu 09 stycznia 2014 roku w zakładzie naprawczym, a na czas naprawy, tj. do dnia 30 stycznia 2014 roku wynajęła pojazd zastępczy marki P. model 207, uzgadniając stawkę dobową za wynajem w kwocie 200 złotych netto za dzień oraz wynagrodzenie w kwocie 50 złotych netto za podstawienie i za odbiór pojazdu zastępczego do i z miejsca wskazanego przez poszkodowanego. Okres wynajmu pojazdu zastępczego pokrywa się z okresem, w którym samochód przebywał w zakładzie naprawczym.

Za usługę najmu pojazdu zastępczego powódka wystawiła poszkodowanej fakturę VAT o numerze (...) na kwotę 5 535 złotych brutto obejmującą: kwotę 61,50 złotych brutto za podstawienie auta do klienta, kwotę 5 412 złotych za wynajem pojazdu przez 22 dni po stawce 246 złotych brutto oraz kwotę 61,50 złotych brutto za odbiór auta od klienta.

W dniu 09 stycznia 2014 roku właściciel pojazdu zawarł z powódką umowę przelewu wierzytelności z tytułu prawa do odszkodowania za najem pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 30 grudnia 2013 roku.

Decyzją z dnia 25 lutego 2014 roku pozwany wypłacił powódce odszkodowanie w kwocie 1 302 złotych uwzględniające w pełni koszty podstawienia auta do klienta oraz odbioru auta od klienta, a także okres najmu pojazdu zastępczego przez 9 dni po stawce w kwocie 131 złotych brutto.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 23 kwietnia 2015 roku wydanym w sprawie o sygn. akt IV GNc 1319/15 Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wniósł o odrzucenie pozwu z uwagi na fakt, że w związku z przejęciem przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S., podmiot ten utracił zdolność sądową, a także o oddalenie powództwa wskazując, iż nie kwestionuje okoliczności zdarzenia ubezpieczeniowego i własnej odpowiedzialności, podniósł jednakże, że przeprowadził już i to w sposób rzetelny postępowanie likwidacyjne, które skutkowało przyznaniem powódce odszkodowania za najem pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 1 302 złotych brutto, uznając za zasadny okres najmu wynoszący 9 dni, który w ocenie pozwanego obejmuje 4 dni od dnia zgłoszenia dodatkowych oględzin do ich wykonania, 3 dni technologicznego czasu naprawy oraz 2 dni organizacyjne. Pozwany podniósł, iż roszczenie powódki o zwrot kosztów pojazdu zastępczego za okres 22 dni nie znajduje uzasadnienia i nie zostało przez powódkę należycie wykazane. Jednocześnie odnośnie stawek, pozwany wskazał, że wskazana przez powódkę stawka dobowego najmu pojazdu zastępczego jest zawyżona i nie odpowiadała cennikom innych wypożyczalni, wskazując przykładowo, że stosowały one stawki w kwotach 158 złotych (Panek (...) a (...)), 106,14 złotych ((...) a (...)), 129 złotych (99 R.), a zatem średnio stawki w kwocie 131 złotych brutto za dobę.

Postanowieniem z dnia 30 lipca 2015 roku Sąd Rejonowy dla Wrocławia – Fabrycznej we Wrocławiu stwierdził swą niewłaściwość miejscową i przekazał sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Gdyni.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 30 grudnia 2013 roku w miejscowości Ł. na parkingu przy markecie Biedronka doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki S. model I. o numerze rejestracyjnym (...) należący do L. Ł.

Odpowiedzialność za tę szkodę ponosił kierujący pojazdem ubezpieczony od odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w S..

niesporne, a nadto oświadczenie sprawcy/uczestnika wypadku – w aktach szkody (bez numeru kart)

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. w trybie art. 492 § 1 k.s.h. w zw. z art. 516 § 6 k.s.h. połączyło się z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S., w wyniku czego nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na spółkę przejmującą.

odpis aktualny z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego

Pojazd marki S. model I. o numerze rejestracyjnym (...), który uległ uszkodzeniu, był wykorzystywany przez L. Ł. w celu dojazdów do szkoły, na umówione wizyty lekarskie w innej miejscowości, do pracy oraz innych niezbędnych czynności związanych z codziennym funkcjonowaniem.

W okresie naprawy uszkodzonego pojazdu L. Ł. nie dysponowała innym samochodem, z których mogłaby korzystać w czasie naprawy samochodu marki S. model I. o numerze rejestracyjnym (...).

zeznania świadka L. Ł. – protokół skrócony rozprawy z dnia 15 listopada 2016 roku wraz z transkrypcją – k. 120, 125-126 akt, oświadczenie – k. 23 akt

W dniu 09 stycznia 2014 roku zlecono naprawę uszkodzonego pojazdu marki S. model I. o numerze rejestracyjnym (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą we W..

Dodatkowe oględziny zostały zgłoszone w dniu 10 stycznia 2014 roku i miały miejsce w dniu 13 stycznia 2014 roku.

W dniu 14 stycznia 2014 roku nastąpił odbiór części zamiennych, zaś naprawa zakończyła się w dniu 30 stycznia 2014 roku.

W dniu 30 stycznia 2014 roku pojazd został odebrany z warsztatu naprawczego.

historia naprawy pojazdu – k. 22 akt

W dniu 09 stycznia 2014 roku L. Ł. zawarła z J. S. prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą polandcars.com umowę najmu pojazdu zastępczego marki P. model 207 o numerze rejestracyjnym (...). Strony ustaliły cenę za wynajem tego pojazdu zastępczego na kwotę 200 złotych netto za dobę. Nadto, strony uzgodniły także stawkę za podstawienie i odbiór pojazdu zastępczego w kwocie po 50 złotych netto za każdą czynność.

Pojazd zastępczy został zwrócony w dniu 30 stycznia 2014 roku.

kontrakt wynajmu auta – k. 24 akt

W dniu 09 stycznia 2014 roku L. Ł. zawarła z J. S. umowę cesji wierzytelności z polisy OC sprawcy tytułem pokrycia kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku ze szkodą z dnia 30 grudnia 2013 roku.

umowa cesji wierzytelności – k. 26 akt

Dnia 07 lutego 2014 roku z tytułu najmu pojazdu zastępczego J. S. prowadząca działalność gospodarczą pod firmą polandcars.com wystawiła na rzecz L. Ł. fakturę VAT numer (...) na kwotę 5 535 złotych brutto, uwzględniając okres najmu pojazdu zastępczego w ilości 22 dni, według stawki w wysokości 200 złotych netto za dobę oraz koszt podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego w kwocie po 61,50 złotych brutto za każdą czynność.

faktura VAT numer (...) – k. 25 akt

Pismem z dnia 07 lutego 2014 roku J. S. wezwała (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S. do zapłaty kwoty wynikającej z faktury VAT o numerze (...).

pismo wraz z dowodem nadania – k. 27 akt

(...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. wypłacił J. S. odszkodowanie za najem pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 1 302 złotych brutto uwzględniające w pełni koszty podstawienia auta do klienta oraz odbioru auta od klienta, a także okres najmu pojazdu zastępczego przez 9 dni po stawce w kwocie 131 złotych brutto.

decyzja z dnia 25 lutego 2014 roku – k. 28-29 akt, potwierdzenie przelewu – k. 30 akt

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie, który w dużej mierze pozostawał bezsporny pomiędzy stronami, Sąd ustalił na podstawie oświadczeń stron w zakresie, w jakim nie były one kwestionowane przez stronę przeciwną.

Odnośnie załączonych do pozwu wydruków ze stron internetowych zawierających stosowane stawki za najem pojazdów zastępczych przez inne podmioty, to Sąd odmówił dania im wiary. Dokumenty te pochodzą od wybranych przez powódkę podmiotów oferujących najem pojazdów zastępczych, co przemawia za przyjęciem, iż powódka

przedstawiła jedynie cenniki stanowiące poparcie jej twierdzeń. Nadto, zważyć należy, że dotyczą one wprawdzie najmu pojazdu zastępczego przez okres 22 dni, jednakże w okresie od dnia 17 grudnia 2014 roku do dnia 08 stycznia 2015 roku, a zatem w zupełnie innym okresie aniżeli miał miejsce najem pojazdu zastępczego przez poszkodowaną L. Ł. (styczeń 2014 roku). Powyższe dokumenty nie mogą zatem stanowić obiektywnego dowodu na okoliczność stosowania także przez inne niż powódka podmioty stawki w wysokości 200 netto za dobę najmu pojazdu z przedmiotowego autosegmentu pojazdów.

Sąd nie oparł się także na przedstawionych przez powódkę innych fakturach VAT dotyczących innych spraw i innych poszkodowanych oraz decyzjach pozwanego o uznaniu kosztów najmu pojazdu zastępczego wynikających z przedstawionych faktur VAT, w których uwzględniono w całości zastosowane przez powódkę stawki, nie mogą one bowiem stanowić dowodu na stawki za najem pojazdu zastępczego obowiązujące w dacie likwidacji szkody na lokalnym dla poszkodowanej rynku.

Sąd uwzględnił natomiast pozostałe zgromadzone w sprawie dokumenty, w tym znajdujące się w aktach szkody, albowiem ich autentyczność i wiarygodność nie była przez strony kwestionowana, wobec czego również Sąd nie znalazł podstaw do podważenia ich wartości i mocy dowodowej.

Sąd oparł się także – uznając je za wiarygodne i spójne – na zeznaniach świadka L. Ł., w szczególności w zakresie, w jakim świadek ten wskazywał na dotychczasowy sposób korzystania z uszkodzonego pojazdu, jak i okoliczności towarzyszące najmowi pojazdu zastępczego, w tym okoliczność braku oferowania świadkowi przez pozwanego pomocy w wynajmie pojazdu zastępczego.

Sąd pomógł wniosek pozwanego o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, albowiem pozwany, mimo zobowiązania, nie uścił zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego należnego mu za sporządzenie opinii.

W niniejszej sprawie powódka J. S. domagała się zasądzenia od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. (jako następcy prawnego (...) z siedzibą w S.) kwoty 4 233 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 26 lutego 2014 roku do dnia zapłaty, tytułem zapłaty pozostałej kwoty odszkodowania z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany wnosił o odrzucenie pozwu z uwagi na fakt, że w związku z przejściem przez (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S. pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S., podmiot ten utracił zdolność sądową.

Jak wynika z treści informacji odpowiadającej odpisowi aktualnemu z rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego dotyczącego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S., podmiot ten w trybie art. 492 § 1 k.s.h. w zw. z art. 516 § 6 k.s.h. połączył się z (...) Spółką Akcyjną z siedzibą w S., w wyniku czego nastąpiło przeniesienie całego majątku (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na spółkę przejmującą. Wykreślenie pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. nastąpiło prawomocnie z dniem 26 marca 2015 roku, a zatem już po wniesieniu pozwu, co powoduje, że w świetle art. 494 k.s.h. (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w S. jako, że z dniem połączenia wstąpił we wszystkie prawa o obowiązki spółki przejmowanej, stał się stroną (pozwaną) niniejszego postępowania.

Nadto, pozwany wnosił również o oddalenie powództwa, kwestionując żądanie pozwu w zakresie uzasadnionego okresu najmu i wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego.

W ocenie Sądu powództwo zasługiwało na uwzględnienie jedynie w części.

Zgodnie z treścią art. 822 § 1 i 4 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Uprawniony do odszkodowania w związku ze zdarzeniem objętym umową ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej może dochodzić roszczenia bezpośrednio od ubezpieczyciela.

Przedmiotem ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest odpowiedzialność ubezpieczającego za szkody wyrządzone osobom trzecim. Jest to więc ubezpieczenie jego odpowiedzialności za wyrządzenie szkody opartej na zasadzie winy lub na zasadzie ryzyka. Ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej sięga tak daleko, jak odpowiedzialność cywilna ubezpieczającego, a wysokość świadczeń ubezpieczyciela z umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej jest determinowana wysokością zobowiązań odszkodowawczych ubezpieczającego. W związku z tym odpowiedzialność odszkodowawcza ubezpieczyciela jest taka, do jakiej zobowiązany byłby sprawca szkody, gdyby to od niego powód domagał się naprawienia szkody.

Zgodnie zaś z dyspozycją art. 361 § 1 k.c. zobowiązany do odszkodowania ponosi odpowiedzialność tylko za normalne następstwa działania lub zaniechania, z których szkoda wynikła. W myśl § 2 niniejszego przepisu, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby szkody nie wyrządzono.

Przepis art. 361 § 2 kodeksu cywilnego statuuje zatem zasadę pełnego odszkodowania. Podstawową funkcją odszkodowania jest bowiem kompensacja, co oznacza, że odszkodowanie powinno przywrócić w majątku poszkodowanego stan rzeczy naruszony zdarzeniem wyrządzającym szkodę, nie może ono jednak przewyższać wysokości faktycznie poniesionej szkody. Jednocześnie naprawieniu podlega jedynie taka szkoda, która pozostaje w adekwatnym związku przyczynowym ze zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Oceny, czy poniesienie określonych kosztów mieści się w ramach szkody i normalnego związku przyczynowego, należy dokonywać na podstawie indywidualnej sytuacji poszkodowanego i konkretnych okoliczności sprawy. Wskazać przy tym należy, że korzystanie z rzeczy nie stanowi samoistnej wartości majątkowej i w każdym przypadku należy badać, czy pozbawienia możliwości korzystania z rzeczy wywołało uszczerbek majątkowy poszkodowanych.

W ocenie Sądu nie ulega wątpliwości, iż w majątku poszkodowanej L. Ł. powstała szkoda majątkowa, której część stanowią koszty zasadnego wynajmu pojazdu zastępczego na czas dokonywanej naprawy pojazdu uszkodzonego w wyniku kolizji z dnia 30 grudnia 2013 roku. Nie podlega bowiem wątpliwości, iż w sytuacji gdyby do kolizji de facto nie doszło, nie powstałyby dodatkowe koszty związane z najmem pojazdu zastępczego.

Rozstrzygając kwestię zasadnego okresu najmu pojazdu zastępczego, Sąd miał na uwadze, że zgodnie z utrwalonym w orzecznictwie poglądem koszty najmu przez poszkodowanego tzw. samochodu zastępczego obejmować mogą tylko okres konieczny i niezbędny do naprawy pojazdu (tak Sąd Najwyższy z dnia 05 listopada 2004 roku, sygn. akt II CK 494/03, Biuletyn Sądu Najwyższego 2005/3/11) oraz, że powódka, wbrew spoczywającemu na niej ciężarowi dowodzenia wynikającemu z treści art. 6 k.c., nie zawnioskowała skutecznie żadnych dowodów, z których wynikałoby, iż najem pojazdu zastępczego wynoszący w niniejszej sprawie 22 dni (za okres od dnia 09 stycznia 2014 roku do dnia 30 stycznia 2014 roku), był uzasadniony. Dowodu na powyższą okoliczność nie może stanowić faktura VAT numer (...) z dnia 07 lutego 2014 roku, jest ona bowiem jedynie dokumentem o charakterze rozliczeniowo – księgowym, z którego wynika, że powódka wystawiła na rzecz poszkodowanej fakturę VAT z tytułu najmu pojazdu zastępczego za wskazany wyżej okres na kwotę 5 535 złotych brutto. Sama jednakże okoliczność wystawienia faktury VAT o powyższej treści, jak i okoliczność faktycznego czasu trwania najmu (zgodnego z treścią faktury) była między stronami bezsporna, co jednakże nie przesądza o tym, że cały ten okres był uzasadnionym okresem najmu.

Należy mieć bowiem na uwadze, że uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego determinowany jest okresem koniecznym do naprawy uszkodzonego pojazdu. W tych okolicznościach nie można uznać, iż przedmiotowa faktura stanowi potwierdzenie, iż najem pojazdu zastępczego przez okres od dnia 09 stycznia 2014 roku do dnia 30 stycznia 2014 roku był zasadny. Wreszcie za dowód wykazujący zasadny okres najmu pojazdu zastępczego nie może być także uznany dokument w postaci historii naprawy pojazdu (k. 22 akt), nie jest bowiem wiadome, w oparciu o jakie informacje dokonywano widniejących tam wpisów. Nadto dokument ten ma charakter dokumentu prywatnego i stanowi dowód wyłącznie tego, że osoby które go podpisały złożyły oświadczenie tam zawarte (art. 245 k.p.c.), nie korzystając z domniemania prawdziwości twierdzeń tam zawartych. W sytuacji zatem zakwestionowania zasadności okresu najmu pojazdu zastępczego przez 22 dni przez pozwanego (...) Spółkę Akcyjną z siedzibą w S., powyższe

dowody nie mogą stanowić miarodajnej podstawy pozwalającej Sądowi ustalić, iż zasadnym w niniejszej sprawie był okres najmu pojazdu zastępczego wskazywany przez powódkę.

Z uwagi więc na to, że sporna w niniejszej sprawie była okoliczność, czy okres najmu pojazdu zastępczego w czasie od dnia 09 stycznia 2014 roku do dnia 30 stycznia 2014 roku, był usprawiedliwiony okolicznościami faktycznymi sprawy i zasadny, ustalenie tej okoliczności wymagało wiadomości specjalnych zastrzeżonych dla biegłego sądowego, wobec czego w zaistniałej sytuacji zasadnym byłby wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego, który – posiadając wiedzę specjalistyczną w dziedzinie techniki samochodowej, ustaliłby zasadny okres najmu pojazdu zastępczego w niniejszej sprawie, w szczególności z uwzględnieniem konieczności oczekiwania na oględziny pojazdu, zamówienia części zamiennych i ich dostępności oraz technologicznego okresu naprawy uszkodzonego pojazdu. Ciężar dowodzenia w tym zakresie spoczywał zgodnie z treścią art. 6 k.c. na powódce, jednakże zaniechała ona inicjatywy dowodowej w tym zakresie i to ona ponosi negatywne konsekwencje powyższego zaniechania. W tych okolicznościach należało uznać, iż powódka nie udowodniła, aby zasadnym było uwzględnienie okresu 22 dni najmu pojazdu zastępczego, stąd też przyjąć trzeba było, że zasadnym był uznany przez pozwanego okres 9 dni najmu pojazdu zastępczego.

Na marginesie tylko Sąd wskazuje, iż wprawdzie w sprawie został złożony wniosek o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego na okoliczność ustalenia okresu niezbędnego i koniecznego do naprawy pojazdu uszkodzonego, któremu to okresowi odpowiada uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego, jednakże wniosek ten pochodził od strony pozwanej, która, mimo wezwania, nie uiściła zaliczki na poczet wynagrodzenia biegłego sądowego należnego mu za ewentualne sporządzenie opinii, stąd też Sąd wniosek ten pominął.

Odnosząc się do stawek za najem pojazdu zastępczego, pozwany kwestionował ich wysokość wskazując, że wskazana przez powódkę J. S. stawka dobowego najmu pojazdu zastępczego jest zawyżona i nie odpowiadała cennikom innych wypożyczalni, jako przykład podając, że inne podmioty stosowały stawki w kwotach 158 złotych (Panek (...) a (...)), 106,14 złotych ((...) a (...)), 129 złotych (99 R.), a zatem średnio stawki w kwocie 131 złotych brutto za dobę i taką też stawę pozwany przyjął w kalkulacji odszkodowania należnego i wypłaconego powódce.

Jednocześnie zważyć należy, że wysokość średniej stawki najmu nie miała znaczenia w niniejszej sprawie. Istotnym było jedynie ustalenie, czy stawka zastosowana przez powódkę w tej konkretnej sprawie przy wynajmie pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki S. model I. była stosowana i czy mieściła się w zakresie stawek stosowanych przez inne warsztaty naprawcze przy wynajmie pojazdów zastępczych w tym okresie na lokalnym dla poszkodowanej rynku.

W świetle powyższego to powódka po myśli art. 6 k.c. powinna udowodnić, iż najem pojazdu przy zastosowaniu stawek za dobę w wysokości 246 złotych brutto był w tym konkretnym przypadku celowy i ekonomicznie uzasadniony oraz że są to stawki występujące powszechnie na rynku lokalnym, albowiem to ona wywodziła z tej okoliczności korzystne dla siebie skutki prawne, zaś pozwany stawki w tej wysokości kwestionował. Jednocześnie powódka twierdzeń pozwanego wskazującego na wysokość stosowanych stawek najmu pojazdu przez inne podmioty nie zakwestionowała w sposób skuteczny (jak już wskazano, przedłożone przez powódkę cenniki dotyczyły wprawdzie najmu pojazdu zastępczego przez okres 22 dni, jednakże w okresie od dnia 17 grudnia 2014 roku do dnia 08 stycznia 2015 roku, a zatem w zupełnie innym okresie aniżeli miał miejsce najem pojazdu zastępczego przez poszkodowaną L. Ł. – styczeń 2014 roku), a zatem Sąd uznał, iż powódka J. S. nie wykazała, że stosowana przez nią w umowie z poszkodowaną L. Ł. stawka była stawką rynkową, stosowaną powszechnie na lokalnym dla poszkodowanej rynku, a zatem należało przyjąć, iż powódce należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego liczonego jedynie według stawki w kwocie 158 złotych brutto jako stawki wskazywanej przez samego pozwanego jako stosowana tym okresie, wynajęcie pojazdu za tę stawkę było bowiem możliwe.

Na marginesie wskazać należy, że do udowodnienia zasadności wysokości stawki wskazanej przez powódkę, tj. że jest ona stawką rynkową, niewątpliwie niezbędne było skorzystanie z wiadomości specjalnych, zaś powódka takiego wniosku o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego sądowego nie złożyła.

Mając powyższe rozważania na uwadze, uznać należało, iż powódce J. S. przysługuje odszkodowanie z tytułu zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego w związku z uszkodzeniem pojazdu marki S. model I. o numerze rejestracyjnym (...) obejmujące: uznany przez pozwanego koszt podstawienia i odbioru pojazdu zastępczego w łącznej kwocie 123 złotych brutto oraz iloczyn uznanych przez pozwanego 9 dni najmu pojazdu zastępczego i stawki w wysokości 158 złotych brutto za dobę, a więc łącznie kwotę 1 545 złotych brutto. Pozwany z tytułu najmu pojazdu zastępczego wypłacił powódce kwotę 1 302 złotych brutto, zatem do zapłaty pozostała jeszcze kwota 243 złotych brutto.

Mając powyższe na uwadze, uznając żądanie pozwu za zasadne w powyższym zakresie, Sąd na podstawie art. 822 k.c. w zw. z art. 361 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w S. na rzecz powódki J. S. kwotę 243 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 26 lutego 2014 roku do dnia zapłaty (termin naliczania odsetek oraz wypłata odszkodowania w kwocie brutto nie były kwestionowane przez pozwanego).

Uznając zaś dalej idące żądanie pozwu za niezasadne, Sąd oddalił je w punkcie II wyroku na podstawie wymienionych wyżej regulacji a contrario.

O kosztach procesu Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku zgodnie z zasadą stosunkowego rozdzielenia kosztów określoną w art. 100 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c.

W niniejszej sprawie powódka wygrała sprawę w 5,74%, a pozwany w 94,26%. Koszty poniesione przez powódkę wyniosły 829 złotych (opłata sądowa od pozwu – 212 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 600 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Koszty poniesione przez pozwanego wyniosły 617 złotych (koszty zastępstwa procesowego – 600 złotych, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych). Powódce zatem należy się zwrot kosztów procesu w kwocie 47,58 złotych (5,74% z kwoty 829 złotych), zaś pozwanemu – w kwocie 581,58 złotych (94,26% z kwoty 617 złotych). Po skompensowaniu obu powyższych kwot powódka powinna zwrócić pozwanemu kwotę 534 złotych, którą Sąd zasądził na jego rzecz w punkcie III wyroku.

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 24 marca 2017 roku